

[Aksel Larsen.]

gennem klar over, at det ikke ville blive det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, men det ærede medlem hr. Bomholt, som talte, for han er meget bedre i stand til i ord at være hjertevarm. Ja, når et parti eller et rigsdagsmedlem udenfor det kommunistiske parti talte om grundloven, skete det i hjertevarme betragtninger om det store fremskridt og 5. juni o. s. v., men uden at man egentlig gav nogen særlig oplysning om det væsentlige i grundlovsforslaget.

Må jeg have lov at nævne et eksempel. I sin radiotale forud for folketingsvalget beskæftigede det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sig med grundloven, og det synes jeg var prisværdigt, men han talte kun om det, det passede ham at tale om, og han havde ingenting at sige om § 20. Det er så meget mere påfaldende, som vi har haft adskillige diskussioner om § 20, og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det radikale parti er gået kraftigt ind for § 20 i den formulering, den nu har, idet man har påberåbt sig, at den er i overensstemmelse med „Een Verden“s program, og derfor ønsker man fra radikal side § 20 ind i den nye grundlov. Jeg havde beskæftiget mig med samme problem i min radiotale, et par dage før det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) kom til mikrofonen, og det havde vel været rimeligt, om han så havde taget stilling til dette de radikales hovedargument hidtil for at støtte § 20, at den stemte overens med „Een Verden“s program. Jeg havde dokumenteret, at det modsatte er tilfældet, og så havde det været rimeligt, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), når han ville tale om grundloven, havde beskæftiget sig med dette. Men nej tak, det trængte han ikke til! Han vidste nemlig, at jeg havde ret, han vidste, at han og hans parti havde uret, at „Een Verden“ i sit program aldeles ikke går ind for noget som helst, der står i § 20. Dermed falder hele den radikale argumentation til jorden, og det er vel forklaringen på, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), da han skulle informere lytterne om grundloven, omhyggeligt undlod at beskæftige sig

med den vigtigste paragraf i det nye grundlovsforslag, med det eneste virkelige og principielt nye, man her foreslår, nemlig § 20.

Må jeg have lov at erindre om, hvad jeg sagde i min radiotale forud for folketingsvalget. Jeg sagde, at jeg havde studeret „Een Verden“s program, og det var selvfølgelig min fejl, selvom jeg havde læst det tidligere, at jeg ikke tog det frem under grundlovsdebatten i februar måned her i tinget. Jeg har studeret „Een Verden“s program, og i dette står der, at staterne bør begrænse deres suverænitet, hvad angår internationale anliggender, således at et internationalt verdensorgan — men derved forstås ikke et ensidigt vestmagtsorgan eller en militæralliance — kan få lovgivende, udøvende og dømmende magt — og så understreges det — i internationale spørgsmål. Det er der ingen der kan have noget imod, og det har vi heller ikke noget imod, men det siges udtrykkeligt i „Een Verden“s program, at denne internationale retsorden — som man altså ikke ønsker tilvejebragt ved hjælp af en koalition eller en alliance mellem enkelte stater, men som en universel retsorden — ønsker man tilvejebragt netop for at sikre, at hvert enkelt land kan ordne sine indre forhold i sikkerhed for fremmed indblanding, og det sted i programmet, hvor man taler om en verdensregering, siger programmet oven i købet og med meget fede typer, at verdensregeringen må ikke blande sig i landenes indre anliggender.

Jeg synes, det er stærkt, at det radikale venstre, som selvfølgelig kender „Een Verden“ og dens program meget bedre, end jeg gør, vidende, at sådan er „Een Verden“s program, har drevet agitation og påstået, at det er „Een Verden“s skyld, at vi har fået § 20, og at § 20 stemmer overens med „Een Verden“s anskuelse. Jeg synes heller ikke, det er videre pænt, at visse af „Een Verden“s ledere med professor Brandt Rehberg i spidsen har forsøgt at spænde „Een Verden“ for § 20s vogn.

Nu har den højtærede udenrigsminister til et eller andet dagblad sagt, at forudsætningen for vor vedtagelse af § 20 er naturligvis, at der skal være lighed, at der ikke